

for her at nævne instrumenter, der bl.a. også bliver brugt i andre lande.

Med dette beslutningsforslag ønsker man at begrænse CO₂-udslippet på en helt urimeligt dyr måde. Hvis man tager alle aspekter med, er det mange gange dyrere, end hvis man ønskede at opnå den samme begrænsning med indsats på andre områder.

Med hensyn til anvendelse af biomasse i transportsektoren ligger sagen derudover således, at produktionsomkostningerne med de nu kendte teknologier fortsat er alt for høje; de er 3-4 gange højere end produktionspriserne for benzin og diesel. Der skal udvikles nye metoder, og i bemærkningerne peges derfor også på et nødvendigt forsknings- og udviklingsarbejde.

Forslaget indeholder en afgiftsfritagelse på skønnet op til 300-500 mio. kr. og - bemærkelsesværdigt - ønsket om en styring, således at der produceres biobrændstoffer af et begrænset antal udviklingsanlæg. Forslaget indeholder ikke nogen model for, hvorledes man udvælger, hvilke anlæg der kunne tildeles denne tilladelse.

Som tidligere nævnt er det bl.a. Landbrugsraadet, der oprindeligt har stillet forslaget, og pointen heri fremgår da også til sidst i bemærkningerne: Der skal dyrkes på vore braklagte arealer. Skal vi så til at sprøjte eller gøde på disse arealer? Og hvorledes kommer det samlede miljøregnskab mon så til at se ud?

Jeg vil gerne medgive, at afgiftsdifferentiering kan være et effektivt middel til at fremme en generel udvikling, og vi har da herved også bl.a. formålet at styre forbruget hen imod blyfri benzin.

Men det stillede forslag ligner mere et tilskudsforlag end et styringsforlag. Man ville hermed medfinansiere et enkelt projekt og samtidig støtte et forskningsprojekt uden reel indflydelse på rimeligheden deri, målt i forhold til forskningsresultaterne.

Socialdemokratiet ser gerne alternative energiformer fremmet, og vi imødeser det videre arbejde i den af den tidligere energiminister nedsatte tværministerielle arbejdsgruppe. Her sættes fokus på energifgrøder og et forsøgsprogram for biomotorbrændstoffer.

Vi ser gerne, at der forskes intenst på området, og også gerne, at der udføres forsøg i tilstrækkelig stor skala. Men vi må afvise et forslag, der kan tolkes som et tilskud til landbrugsbranchen, således som det helt ærligt blotlægges i bemærkningernes afsluttende afsnit under delvist dække af idealistiske miljøhensyn.

Socialdemokratiet vil være åbent for muligheden af brug af biomassebrændstoffer, men vi mener, at der på nuværende tidspunkt hersker stor usikkerhed om de påståede miljømæssige fordele, og vil - den store provenumæssige konsekvens taget i betragtning - ikke for nuværende støtte dette forslag.

Og så skal jeg i øvrigt meddele, at mine udtalelser også dækker De Radikale, da deres ordfører, fru Elisabeth Arnold, er forhindret i at være til stede.

Peter Hansen-Nord (V):

De kommentarer, jeg nu fremsætter, er på vegne af både partiet Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil da godt ganske kort konstatere, at miljøprofilen for forskellige partier er falmet noget her sidst på eftermiddagen. Jeg synes, det nemlig specielt er rigtigt at mærke sig, at det, vi her taler om, er et afgrænset projekt, hvor vi vil have sat gang i det, som der måske nok har været mulighed for tidligere, men som er gået fuldstændigt i stå.

Vi ønsker, at der bliver en mulighed for, om jeg så må sige, på markedsmæssige vilkår også for det private erhvervsliv at komme i gang med en udvikling af anvendelsen af ethanol som tilskud til benzin og biodiesel som tilskud til dieselolie.

Baggrunden for forslaget er jo egentlig skrapere end for alle de andre afgiftsfritagelser, vi kender; det har vi inden for kraft/varme-teknologien, det har vi inden for naturgas, og det har vi inden for biobrændsler, og det er dog områder, som alle har kunnet deltage i med stor begejstring. Derfor kan det selvfølgelig aldeles forbavse og undre, at denne her teknologi ikke er interessant. Det er nok nogle her til venstre i salen, der er helt alene om at mene, at den ikke er interessant.

Og det, som ikke står i forslaget, og som jeg gerne vil supplere med fra Venstres og De Konservatives side, er, at i Blair House-aftalen - det var en supplerende aftale, der blev lavet til GATT-forliget i sin tid - er der sådan set sat kvoter på, hvor store arealer der må anvendes til at frembringe energifgrøder, og dér har Europa kun fået en ganske beskedne kvote. Man kan forbavses over, at netop amerikanerne satsede på at få en meget stor kvote til at anvende landbrugsjord til energifremstilling.

Ideen er selvfølgelig, at det har bredt sig, at amerikanerne er i fuldt sving netop med henblik